

opusdei.org

Varför har du etablerat dig i Slovenien?

Sedan litet mer än ett år bor Jorge Garaicoechea i Ljubljana, Slovenien.

2009-01-13

De första medlemmarna i Verket hade kommit till detta land för fem år sedan och det behövdes ytterligare hjälp. Prelaten tipsade mig om möjligheten att slå mig ner i Slovenien för att hjälpa dem som hade flyttat dit. Jag funderade och

svarade ja. Sanningen att säga måste jag informera mig mera detaljerat om var Slovenien låg, och hurdant det var, för det hela intresserade mig, men jag hade aldrig tagit reda på något om ett så litet land som gjort sig oberoende av Jugoslavien år 1991; och det betyder att jag – tyvärr – knappast hade studerat det i skolan.

För ögonblicket ägnar jag mig åt att bygga det nya Centret, utveckla ett utbildningsprogram för ungdomar och studera språket.

Hur upplevde du ankomsten till Slovenien?

Jag kan säga att jag kände mig ”hemma”. Landet har ca två miljoner invånare, alla är mycket seriösa när det gäller arbetet. Landets yta är liten, landskapet helt grönt, och det regnar nästan alltid. Det är som om jag fortfarande bodde i någon baskisk provins.

Folk är mycket vänliga, och jag har redan en anseelig grupp vänner, även om det är svårt för mig att samtala med dem, för språket är komplicerat, och jag behärskar det inte ännu. De medlemmar i Opus Dei som kom för fem år sedan klarar sig mycket bättre.

Vilka svårigheter har du stött på?

Jag skulle säga att språket är den största svårigheten. Det är konstigt, men slovenerna (de är i allmänhet slaver) lär sig mycket snabbt andra europeiska språk, men motsatsen är mycket komplicerad. Den tid jag ägnat åt kurser i slovenska och sedan åt studier är verkligen anseelig. Efter att ha varit här i litet mer än ett år, kan jag bara ge mig in i enkla samtal och endast om samtalspartnern inte talar fort och inte heller använder alltför familjär stil, vilket ofta händer med ungdomar.

Den andra svårigheten är kylan. Jag har alltid bott nära havet, där temperaturen några sällsynta gånger går ner till noll grader; här kan den ibland på vintern gå ner till -20 grader. Mössa och vantar är ett måste för alla på vintern här.

Vad har berett dig störst glädje?

Ljubljana, där jag bor, tyckte jag om direkt vid första anblicken (även om staden tyvärr ligger långt från havet). Den är av samma storlek som San Sebastián, oerhört välskött och ren, med mycket vackra byggnader. Livet här är verkligen behagligt; till exempel kan man ta sig genom stan på cykel, ett vanligt transportmedel.

Sedan skulle jag vilja framhålla mitt möte med Tomaz, min förste slovenske vän. Han är lärare och hjälper mig att lära mig språket. Nyligen inbjöd han mig att tala om de baskiska länderna för hans elever; jag tog tillfället att ge mig i kast med

slovenskan, och jag tror att de förstod mig.

Hur ser du på Verkets framtid i detta land?

Fem år är ingenting, och man kan säga att vi knappt har börjat. En stor del av befolkningen är katolsk, framför allt på landsbygden, som upptar större delen av landet. Resten av befolkningen är praktiskt taget ateistisk, ett resultat av åren under kommunismen. Många familjer har haft någon släkting som blivit mördad, och man förstår att de har lidit mycket.

Vi i Verket är för tillfället litet mer än ett dussin, men vi märker att det kristna budskapet om helgelse i det vardagliga livet, i arbetet, i familjen etc. tränger igenom med kraft. För många är det nytt, men de går in i det på djupet.

Likväl är det sant att de första som lärt sig något är vi, särskilt beträffande slovenernas måttfullhet. Även om man kan säga att det inte finns någon arbetslöshet, så bor de i mycket små hus, lever med små medel och har oerhört låga löner enligt europeisk standard. I denna situation är det nödvändigt att klara de stigande priserna, och det kräver många uppoffringar.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/varfor-har-du-etablerat-dig-i-slovenien/>
(2026-04-12)